

El fantasma de les lletres catalanes

Enric Danoy, un dramaturg català totalment oblidat

Si bé la història de la literatura és un cementiri d'autors, Enric Danoy i Bru (àlies Henry Danoy) es mereix sens dubte el títol de «fantasma de les lletres catalanes».

JOAN DANIEL BEZSONOFF > TEXT

Enric Danoy i Bru va néixer el 27 de gener del 1859 en una família de pescadors a Sant Llorenç de la Salanca, població del Rosselló. El jove Enric va cursar estudis al liceu de Perpinyà abans d'esdevenir professor de lletres. Va fer tota la carrera a la Provença als liceus de Dinha (àlies Digne) i Ate (Apt, en francès) on es va familiaritzar amb el provençal i les seves variants. Es va implicar en el Felibritge, la Renaixença provençal.

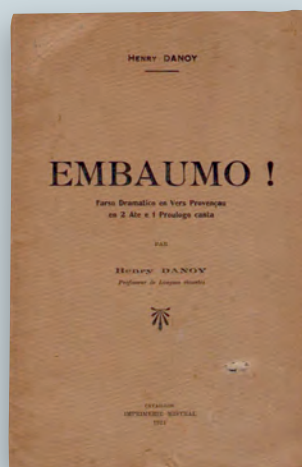
A la manera del *Virgile travesti* de François Scarron, va compondre dues epopeies còmiques en provençal central, lleugerament diferent del rodanenc conreat per Frederic Mistral i els seus deixebles. De la seva producció

occitana recordarem aquests tres versos deliciosos:

«*E aro, se lou rèi à chausi me dounavo / Felibre vo marquès: Marquès, la bello cavo! / Ame miéus èstre fa felibre pèr Mistrau*».

«I ara, si el rei em deixés triar entre / felibre o marquès: Marquès, això rai! / M'agrada més que em faci felibre Mistral».

Enric Danoy tornà al país a la fi de la Primera Guerra Mundial. Amb el seu amic Simon Siné, professor de música al conservatori de Perpinyà, va mirar de crear un subgènere: l'opereta tràgica i rossellonesa. El 1922, van representar a Sant Llorenç de la Salanca *Hasta la mort!*, obra d'una nul·litat aclaparadora.

>> **Embaumó!** (1921) d'Enric Danoy, escrit en occità provençal i que podeu consultar a goo.gl/55bxzA.

>> Carrer dedicat a Enric Danoy i Bru a Sant Llorenç de la Salanca, el seu poble natal.

El kàiser Guillem II, refugiat a Holanda, decideix d'escapar-se per fugir als Estats Units. El seu avió cau enmig de l'estany de Salses. Sa i estalvi, en Guillem (sic) erra per les canyes abans que el reconeixin uns pescadors a causa del seu català germànic... Decideixen constituir un tribunal per jutjar-lo.

Enric Danoy desvarieja, però la seva llengua prefabricada és molt bona i hauria pogut constituir una base seriosa per a un estàndard regional del català septentrional.

Danoy va morir el 1929. Trenta anys després de la seva defunció, el municipi de Sant Llorenç de la Salanca va homenatjar-lo donant el seu nom a un carrer del poble. De llavors ençà, el temps ha passat i quasi tothom l'ha oblidat.

Joan Daniel Bezsonoff és escriptor.